

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Colocensi Electo, Et Soksardiensi & de Sekudvvor Cisterciensis ordinis
Abbatibus Quinquecclesiensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vinculo innodantes, fecerunt fructus ipsius parrochiæ sequestrari, cumque postmodum idem R. accedens ad eos, se juri promiserit pariturum, ac obtinuerit se absolvi, ipsi absolutionis ei litteras concedentes, diem ei assignarunt & locum quibus coram eis quod promiserat adimpleret, qui diem & locum ex litteris illis radens, in loco raturæ rescripsit quod ipsi ei sequestratos fructus exhiberi mandabant, quod demum coram duobus eorum, tertio sui absentiam excusante, per litteras est confessus. Nos igitur, cum tantæ temeritatis excessus falsitatis scrupulo non careret, vobis dedimus in mandatis ut si res taliter se haberet, ipsi præsumptori super dicta parrochia perpetuum silentium imponentes, præfato R. de Cruncio Clerico assignaretis eandem cum fructibus sequestratis. Verum, sicut vos filij S. & P. per vestras nobis litteras intimastis, cum dictus R. de Cruncio rasuram præfatum coram vobis per testes idoneos probavisset, & ob hoc postulasset sibi dictam Ecclesiam assignari, vos utrum clausula illa, *si ita est*, de omnibus superioribus, an de articulo tantum raturæ deberet intelligi dubitantes, in negotio ipso procedere ulterius distulistis, eligentes secundum hoc potius apostolicæ sedis oraculum implorare quam aliquid temerè diffinire. Nos ergo diligentiam vestram in Domino commendantes, taliter duximus respondendum, quod clausula illa debet ad omnia superiora referri, ad hoc ut ipsi præfata Ecclesia conferatur: quia licet vitium falsitatis ad imponendum illi perpetuum silentium super Ecclesia ipsa sufficiat qui falsitatem hujusmodi perpetravit, non tamen propter hoc eadem Ecclesia est adversario assignanda, nisi super aliis facta fuerit plena fides. Datum Laterani v. l. Non. Martij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

*COLOCENSI ELECTO, ET
Sokardiensi & de Sekudvvor Cisterciensis
ordinis Abbatibus Quinqueeclesiensis diocesis.*

*Epist. 7.
Dirimit litem
inter Episcopum
Vesprimiensem
& Abbatem
S. Martini.
Cap. Veniens.
De præscript.
* Hac littera
addita est ex
cod. Colbert.*

Veniens ad præsentiam nostram dilectus filius [* G.] Abbas sancti Martini de Pannonia sua nobis conquestione monstravit quod venerabilis frater noster Vesprimiensem Episcopus conditionales homines, qui certa ei servitia exhibent, eximit à præstatione integra decimarum, & eos, cum jurisdictionem in ipsos habeat, ad solvendas integrè sibi prædictas decimas & ad satisfaciendum congruè de subtractis pontificali auctoritate non cogit, præstare sibi recusans consilium & auxilium

in expensis & aliis contra silvestres homines in extremis prædictæ parrochiæ finibus commorantes, qui se à solutione subtrahunt decimarum. Quare humiliter postulabat ut ne id de cetero idem Episcopus attentaret injungere sibi auctoritate apostolica dignemur. Petebat insuper quod idem Episcopus sacerdotibus illius parrochiæ inhiheret ne quosdam homines, sibi prout tenentur decimas non solventes, servili conditione falso ad suam excusationem objecta, & ne pulsatores & exequiales in eodem articulo delinquentes recipiant ad divina, vel ab eis percipiant partem aliquam decimarum, ipsi de subtractis satisfactionem congruam impeditentes, humiliter supplicans ut hoc per delegatos à nobis iudices fieri mandarem, si dictus Episcopus id efficere non curaret, compellentes eundem ad satisfactionem congruam prædictorum, si auctoritate sua dicti Capellani hoc præsumerent attentare. Postulabat præterea quod idem Episcopus parrochianos Capellarum suarum in jure spirituali & quarta decimarum recipi ad Capellas alias non permittat, satisfaciens de subtractis eidem, si aliquid est in hoc hætenus ipsius auctoritate præsumptum. Alioquin à suis sibi faciat Capellanis super his satisfactionem congruam exhiberi. Et ne de parrochianis dubitatio aliqua oriretur, sic petiit distinguendo, ut parrochianos de villis Fayz & de Gurbei à Capella Thapey non subtrahat Episcopus memoratus, parrochianos autem de prædio Dominici de Mogh. & de Vdvornicis Regis & de villa illorum qui dant Regi Martium à Capella de porcorum custodia non subducatur, inhiherens sacerdotibus ne recipiant capitis aliquas vel cubulos vini à Regis vel Regine conditionalibus, qui vulgò regales servi vocantur, ab ipso ea recipi permittentes, cogens insuper Regis sagittarios & bisfenos ad decimas integrè persolvendas. Petiit etiam postmodum & humiliter postulavit ut memoratus Episcopus non impediat vel faciat impediri quò minus omnes qui in Simigienfi parrochia vel comitatu consistunt, de omnibus quæ possident decimas integras sibi solvant, sicut in privilegiis felicis memoriae Paschalis Papæ & sancti Regis Stephani plenius continetur. Præfatus verò Episcopus in nostra præsentia constitutus è contrario postulavit ut decimas Simigienfis comitatus infra suæ diocesis terminos consistentis, quas detinet idem Abbas, sibi restitui faceremus, nisi dictus Abbas aliquo speciali jure se ipsas justè possidere

possidere monstraret, mandantes ipsum per eundem Abbatem, cum dictum comitatum visitat, in suis Ecclesiis procurari. Petebat insuper deputatam quartam fabricæ sibi restitui ad Ecclesias reparandas. Capellas in villa subuleorum & sancti Ladislai de Fizgoi destrui postulans, tamquam sine auctoritate ac consensu Episcopi diocesani constructas, & petens Ecclesiam de Keurishyg, in qua sibi dictus Abbas spiritua-lem jurisdictionem usurpat, Ecclesiam etiam de Thapey, in cuius possessione ipsum fuisse idem Abbas confessus fuerat, repetebat. Reconciliationes etiam pœnitentium & ordinationes clericorum ad se asserens pertinere, humiliter postulabat ut chrisma, oleum sanctum, & alia ecclesiastica sacramenta Capellani & homines sancti Martini in Vesprimensi diocesi constituti ab eo tamquam à suo diocesano perciperent, sibi cognitiones causarum spiri- tualium relinquendo. Nos autem intellectis per venerabilem fratrem nostrum Hugolinum Hostiensem Episcopum, quem partibus concessimus auditorem, quæ proposita fuerant coram eo, objectiones propositas ab Episcopo contra privilegia prædictorum Paschalis Papæ ac sancti Regis Stephani, quibus Abbas sufficienter respondit, invalidas esse decrevimus, ut eis non obstantibus privilegia ipsa valida reputentur, si authenticum prædicti Regis tale repertum fuerit quale nobis rescriptum ipsius sub bulla carissimi in Christo filij nostri Hungarorum Regis illustris extitit præsentatum. Quantum tamen ad fundandam intentionem Abbatis proficiat opportuno tempore decernemus. Interim autem nihil circa statum monasterij secundum perceptionem decimarum, quam idem monasterium possidet, immutetur. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes Clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, Clerici Ecclesiarum vel Capellarum ipsius monasterij quæ sunt in Vesprimensi diocesi constituta à Vesprimensi Episcopo postulabunt, siquidem catholicus fuerit & gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, & ea gratis & sine pravitate aliqua voluerit exhibere. Alioquin ab alio quem maluerint catholico præfule suscipiendi ea liberam habeant facultatem, sicut in privilegiis prædicti Paschalis & bonæ memoriæ Alexandri Papæ prædecessorum nostrorum perpeximus contineri. Non obstante privilegio Clementis Papæ, * qui mentionem non fecit

de prædictis prædecessorum suorum privilegis, sed de privilegio sancti Stephani Regis, cui, quantum ad hoc capitulum, per saepatos Romanos Pontifices extitit derogatum, præsertim cum ipse Clemens privilegium illud concesserit salvis institutionibus, non solum Romanæ Ecclesiæ, sed ipsius etiam Legatorum. Nec obstante præscriptione quam idem Abbas in suum subsidium opponebat: quia si consummata erat præscriptio quando Abbas sancti Martini ab Alexandro Papa privilegium impetravit, juri præscriptionis renuntiasse videtur, præsertim cum coram nobis privilegio illo sit usus quod suæ intentioni, quantum ad hunc articulum, contradicit. Si verò nondum * consummaverat præscriptionem, sed erat in præscribendo post impetratum huiusmodi privilegium, bonam fidem non habuit, & ideo secundum canones non præscripsit. Ceterum interdictos vel excommunicatos Vesprimiensis Episcopi prædicti Clerici studeant evitare, ac parrochianos Ecclesiarum ad eundem Episcopum pertinentes contra voluntatem ipsius ad divina officia non recipiant, nec illis impendant ecclesiastica sacramenta. Super ceteris autem quia nobis non potuit fieri plena fides, per apostolica vobis scripta mandamus quatinus recipiatis testes quos partes duxerint producendos, & tam attestaciones quàm alias prolationes earum fideliter redigatis in scriptis, easque nobis sub vestris sigillis dirigere procuretis, præfigentes eis terminum competentem quocum ipsi nostro se conspectui repræsentent sententiam auctore Domino recepturæ, Testes autem qui ab utraque parte fuerint nominati, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam cessante appellatione cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani v. Non. Martij, pontificatus nostri anno quintodecimo.

PRIORI ET FRATRIBVS
de Balneolis.

I Vltis petentium desiderio dignum &c. usque effectu prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, domum & redditus à nobili viro Herveo Comite Nivernensi pia vobis liberalitate collatos, sicut eos iuste ac pacifice possidetis, & in litteris ejusdem Comitis ac

G G g g

villegiis prædecessorum suorum non extitit derogatum, cum de ipsis nullâ fecerit mentionem, præsertim cum &c.

* In quart. coll. consummata erat præscriptio.

Epif. 8. Confirmat eorum boua.

In quart. coll. per quod præ-

Tom. II.